

BÚJDOSÓ

Kispál Csilla

Bújdosó

Úgy örültem győzelmemnek,
de éreztem, hogy hirtelen rámszakadt.
Szívembe nyilallt a félelem
s megrogytam a nyomás alatt.
Bárcsak összemennék porszemnyire,
hogy elbújhassak,
vagy belebarnulnék a sáros földbe,
hogy ne lássanak.
Még a halál is jobb annál,
ha irigykednek rám.
Felfuvalkodottságom elmúlik
s pirul tőle orcám.
Halálra keresnek s nincs hely,
mi el ne árulná nyomom.
Betakarózom a lelki sötétségbe
s dédelgetem nyomorom.
Hazug az, aki azt mondja,
hogy lehet a magánynak élni.
Terméketlen úr, belterjesség, pangás,
mely nem enged remélni.
Ha csak lenne segítők,
ki terhem átvenné,
nem tennének a dögevők
ilyen tehetetlenné!
De Te fölém hajolsz s megérintesz
átlyukasztott kezeddél.
S megújítod a bűnös szívét,
ki a keresztre szegezett fel.

Forrás: www.keresztenydalok.hu